[Gideon.]

ordning, som de mener vil tjene barnet bedst i det enkelte tilfælde.

Må jeg have lov til at sige til det ærede medlem frk. Helga Pedersen og til den højtærede justitsminister, at jeg ved udmærket godt, at der ved børnelovens § 27 er sket visse ændringer. Jeg sagde også i mit første indlæg, at jeg ville blæse på den logik, der skulle være i det. Spørgsmålet er dog, om der kan tages hensyn til barnet, således at der i visse tilfælde kan etableres et adoptivforhold, hvorved der kan skabes barnet et hjem, oven i købet hos dets naturlige forældre. Vi kan tænke os et tilfælde, hvor en ung mand, ja, også en ganske ung pige, som har begået et fejltrin, senere er blevet gift. Barnet er på andre hænder; der er gået flere år, og det viser sig, at der ikke kommer børn i ægteskabet. Det vil måske være ødelæggende for den pågældende mand eller kvinde, hvis det nu kommer frem, at vedkommende i sin tid har fået et barn udenfor ægteskab. Men hvorfor skulle man ikke skabe dette barn et hjem, hvis det kan ske ved adoption? Hvis det er mandens barn, kan det være, at hustruen siger: ja, det kan være meget godt, men jeg vil ikke have det indenfor hjemmets vægge, hvis det skal komme frem, at det er et barn udenfor ægteskab.

Jeg forstår ærlig talt ikke den højtærede justitsministers bemærkning om, at hvis man i så tilfælde ikke ville adoptere, var der ingen grund til, at der kom en nærmere forbindelse i stand mellem disse forældre og det pågældende barn. Det er dog ikke hensynet til forældrene, der skal være det afgørende; det afgørende er dog dette hensyn: at skabe barnet bedre forhold, bedre barnekår, et bedre hjem — et hjem oven i købet hos dets naturlige fader eller naturlige moder. Jeg kan ikke se, at man i sådanne tilfælde skal hænge sig i, at der nu engang ved en anden lovgivning er kommet en ændring her, og så må vi udelukke denne mulighed af hensyn til logikken.

Må jeg endelig angående den nordiske retsenhed sige, at det ændringsforslag, vi har stillet, jo også er fremkommet på grundlag af nordisk retsenhed. Der har siddet kommissioner i samtlige fire nordiske lande, og disse sagkyndige kommissioner, hvori alle dele af Norden har været repræsenteret, er kommet til det resultat, at det var det rigtigste, at man fik lov til at vælge imellem de to former for adoption. Hvorfor kan vi ikke gennemføre nordisk retsenhed på det grundlag, hvor man har den virkelige sagkundskab bag sig?

Justitsministeren *(Hans Hækkerup)*: I anledning af den sidste udtalelse skal jeg blot bemærke, at det nordiske samarbejde er blevet fortsat og har ført til det resultat, vi kender: at den danske og den norske regering har fremsat forslag om en enstrenget ordning, og at der i det svenske lovråd ligger et forslag af tilsvarende indhold, som lovrådet principielt ikke har taget afstand fra.

I anledning af det ærede medlem hr. Gideons bemærkning om det udenfor ægteskab fødte barn, som ønskes adopteret, men hvor man vil holde skjult, at det er et udenfor ægteskab født barn af den ene af adoptivforældrene, vil jeg gerne sige, at hvis dette er indstillingen hos disse ægtefæller eller hos en af dem, er jeg ikke sikker på, at det er stemmende med barnets tarv at blive optaget som adoptivbarn i dette hjem.

At der har været 40 pct., som har været tilhængere af den milde form for adoption, den svagere form, er tænkeligt i øjeblikket, men jeg tror, at udviklingen vil blive den samme som i Norge, hvor de 98 pct., uden at der af de norske myndigheder er lagt pres på nogen, går ind for stærk adoption.

Jeg beklager, at jeg glemte at svare på det ærede medlem fru Erna Sørensens spørgsmål. På given foranledning vil jeg gerne sige, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Gideon i — jeg kan ikke binde mig endeligt, men det er mit foreløbige skøn — at det ville være ganske urimeligt, om pupilautoriteterne tiltrådte et arveafkald i det pågældende tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 *forkastedes* med 105 stemmer mod 33; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.